

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Vi lytter altid aktivt til ikke mindst gode konervative, og vi lytter selvfølgelig særligt til argumenter, der bliver bragt i en sammenhæng.

Jeg må sige til Socialdemokratiet, at jeg opfatter det tog, der nu i 2-3 år har været ført fra socialdemokratisk side, som et lonely rider-tog, hvor man altså end ikke har støtte fra partnerne i Det Radikale Venstre, som jo højt og tydeligt og direkte har sagt: Det, den borgerlige VK-regering har gjort, er præcis det samme, som den gamle SR-regering gjorde gang på gang i løbet af 1990'erne.

Så hvad er problemet?

Formanden:

Tak til fru Pia Christmas-Møller. Så er det fru Marianne Jelved som ordfører.

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil gerne indlede med at takke statsministeren for regeringens redegørelse ved åbningen, og jeg vil sige, for at det ikke skal være glemt, at statsministeren begyndte et rigtigt sted. Danmark skal i sin udenrigspolitik arbejde utrætteligt for at fremme fred, frihed, folkestyre og frihedsrettigheder. En verden, hvor disse værdier sejrer, bliver en fredeligere verden med større sikkerhed for alle nationer. Dette er Det Radikale Venstre fuldstændig enig i, og det har været vores politik, så langt tilbage partiet overhovedet har eksisteret.

Vi glæder os også i Det Radikale Venstre over, at der har været demokratiske valg i en række lande, der ellers ikke har kendt til demokrati, f.eks. Irak og Afghanistan.

Men der var også rigtig meget, som statsministeren glemte at fortælle i sin tale. Statsministeren bærer jo personligt hovedansvar for, at Danmark kom med i krigen i Irak på et grundlag, der er sat meget store spørgsmålstejn ved. I hvert fald et grundlag uden troværdig legitimitet.

Statsministeren glemmer også at fortælle, at overgrebene på frihedsrettighederne f.eks. i Abu Ghraib-fængslet og på Guantánamobasen er dybt skadelige for vestlig troværdighed. Statsministeren glemte også at fortælle om udviklingen i Irak: at den udvikling til stadighed forværres, at volden breder sig, at likvideringer, kidnapninger og tortur hører til dagens orden eller uorden, og at over 100 irakere mister livet hver dag.

Hvad er egentlig koalitionen strategi i den kolossale opgave, der er i Irak?

Statsministeren glemmer også at fortælle om den meningsmåling, som lige er kommet fra University of Maryland fra september – den er foretaget i Irak på et repræsentativt grundlag – der viser, at 71 pct. af irakerne ønsker amerikanernes exit inden for 1 år, at 53 pct. mener, at en endelig dato for tilbagemænkningen vil styrke den irakiske regering, og at endda 78 pct. mener, at amerikanerne provokerer til mere vold, end de forhindrer.

Det er altså en meningsmåling, som statsministeren burde interessere sig for, når statsministeren er medansvarlig og i øvrigt gode venner med den amerikanske præsident og dermed måske var i stand til at påvirke en strategi for en løsning i Irak. Måske burde statsministeren også i forlængelse af forsvaret for frihedsrettighederne, som Det Radikale Venstre deler helt og fuldt, have benyttet lejligheden til at beklage den lovgivning, USA er ved at vedtage. En lovgivning, der tillader anvendelse af visse former for tortur over for terrorismetænkte. Det er på den måde, der sker nogle gevaldige skred, og jeg synes, det var rigtigt af statsministeren at sige i sin tale, at alle de kampe, vi kæmper globalt, ikke må kæmpes på bekostning af retsstaten og retssikkerheden. Det ville jeg ønske at statsministeren ville gøre meget ud af under sine kontakter med bl.a. den amerikanske præsident og andre gode venner i det internationale samfund.

Kl. 16.25

Der var et andet centralt afsnit, der handlede om Afrika. Jeg er også enig med statsministeren i målene for en indsats i Afrika. Vi skal gøre en kæmpeindsats for at bekæmpe fattigdom og sygdom i Afrika. Vi skal støtte den økonomiske og sociale udvikling på det store kontinent. Men også her glemmer statsministeren at fortælle, at det var det område, Venstre og De Konservative sparede rigtig meget på, da regeringen tiltrådte for 5 år siden og bl.a. efterlod en hel del kvinder i Malawi med gæld, som danske borgere samlede penge ind for at betale.

Jeg synes også, det er vigtigt at notere sig, at der er sparet milliarder af kroner på udviklingsbistanden i den tid, Venstre og De Konservative har siddet i regering. 17 mia. kr. har vi regnet det til at være, og så har vi ikke engang taget miljø-, freds- og stabilitetspagten med; gør man det, bliver det endnu værre. Nå, vi håber, statsministeren er kommet på bedre tanker, og at det er det, der er ved at sætte sig spor.